



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Tomáše Blažka a Mgr. Heleny Konečné ve věci

žalobce: **M. Š.**

zastoupen advokátem JUDr. Emilem Flegelem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha 10

proti
žalovanému:

Krajský úřad Kraje Vysočina
sídlem Žižkova 1882/57, 587 33 Jihlava

za účasti:

1. CETIN a. s.
sídlem Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha 9 – Libeň

2. Cplast s. r. o., IČO: 07069286
sídlem Zakouřilova 1279/126, 149 00 Praha
zastoupen advokátkou JUDr. Věrou Škvorovou, Ph.D.
sídlem Francouzská 4, 120 00 Praha 2

3. L. Č.

4. Z. Č.

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. září 2023, č. j. KUJI KUJI 84115/2023 (sp. zn. OUP 304/2021 Sch-25),

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 4. září 2023, č. j. KUJI KUJI 84115/2023 (sp. zn. OUP 304/2021 Sch-25), se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 32 611,40 Kč, a to do deseti dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám jeho zástupce.
- III. Město Ledec nad Sázavou nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Původní předmět řízení

1. Žalobce se žalobou podanou u Krajského soudu v Hradci Králové dne 6. 11. 2023 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 9. 2023, č. j. KUJI KUJI 84115/2023 (sp. zn. OUP 304/2021 Sch-25), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Ledec nad Sázavou ze dne 10. 5. 2021, č. j. MLNS/2181/2020/OVZP-OdVUP-9 (dále jen „Rozhodnutí správního orgánu I. stupně“ či „Společné povolení“).
2. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně bylo ve společném územním a stavebním řízení podle § 94p odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v rozhodném znění (dále jen „stavební zákon“), vydáno společné povolení na stavbu: „Skladovací hala – 1 etapa“ na pozemcích p. č. XA, XB, XC, XD, XE a XF v katastrálním území xx (dále také jen „Stavba“ či „Předmětná stavba“).
3. Žalobce se předmětnou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí správních orgánů obou stupňů z důvodů, které jsou v podrobnostech popsány níže.
4. Zároveň se žalobce domáhal ve vztahu k odpůrci postupem dle § 101a zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), incidenčního přezkumu – tedy zrušení částí Změny č. 1 Územního plánu sídelního útvaru Ledec nad Sázavou, schválené dne 11. 12. 2002 usnesením zastupitelstva města Ledec nad Sázavou č. 2a.2002/7ZM-s.
5. Žalobce je vlastníkem nemovitostí uvedených na LV č. XI pro k. ú. xx, vedeném Katastrálním úřadem pro Vysočinu, katastrálním pracovištěm Havlíčkův Brod, a to konkrétně pozemků p. č. XG, XH a st. p. č. XCH, jejíž součástí je stavba rodinného domu č. p. XJ. Stavebníkem Předmětné stavby nacházející se v bezprostředním sousedství těchto nemovitostí ve vlastnictví žalobce je společnost Cplast s.r.o., tedy osoba zúčastněná na řízení 2. (dále jen „Stavebník“).

II. Současný předmět řízení

6. Krajský soud ve věci rozhodl rozsudkem ze dne 16. 1. 2024, č. j. 30 A 81/2023-77 (dále také jen „Původní rozsudek KS“), jehož výrokem I. zamítl návrh žalobce na zrušení částí Změny č. 1 Územního plánu sídelního útvaru Ledec nad Sázavou, schválené dne 11. 12. 2002 usnesením zastupitelstva města Ledec nad Sázavou č. 2a.2002/7ZM-s. Výrokem II. zamítl žalobu žalobce proti shora označenému rozhodnutí žalovaného. Výrokem III. rozhodl o nákladech účastníků řízení. Výrokem IV. rozhodl o nákladech osob zúčastněných na řízení.

7. Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 20. 2. 2025, č. j. 8 As 40/2024-70 (dále také jen „Zrušující rozsudek NSS“), zrušil Původní rozsudek KS ve výrocích II., III. a IV. a věc vrátil zdejšímu soudu k dalšímu řízení. Ve zbytku kasační stížnost zamítnul.
8. Po vrácení věci k dalšímu řízení tedy již předmětem řízení není žalobcův návrh na incidenční přezkum částí Změny č. 1 Územního plánu sídelního útvaru Ledec nad Sázavou. O tomto návrhu bylo výrokem I. Původního rozsudku KS pravomocně rozhodnuto, kasační stížnost žalobce proti němu byla zamítnuta. Proto již krajský soud v dalším řízení nejednal jako s jeho účastníkem s městem Ledec nad Sázavou, kterému v původním řízení o návrhu na incidenční přezkum příslušelo postavení odpůrce. Předmětem dalšího řízení byla již výhradně žaloba proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a násl. s. ř. s. (srovnej v souvislosti s tím zejména § 69 s. ř. s.)
9. Ve Zrušujícím rozsudku NSS kasační soud shledal některé ze žalobních námitek směřujících proti napadenému rozhodnutí nedůvodnými (problematika závazných stanovisek orgánů územního plánování – viz jeho body [40] až [43], nesrovnalosti v popisu pozemků dotčených Stavbou a etapizace projektu – viz jeho body [44] až [50], upuštění od ústního jednání a ohledání na místě – viz jeho body [65] až [67], popis výšky Stavby – viz jeho body [57] až [59]). Také jimi se již krajský soud v dalším řízení po vrácení věci nebude zabývat, vázán při tom právními závěry Nejvyššího správního soudu.
10. Krajský soud se tak již nadále (včetně popisné části tohoto rozsudku) bude v zásadě zabývat pouze těmi žalobními body, které kasační soud ve Zrušujícím rozsudku NSS shledal důvodnými. Jedná se celkem o tři žalobní body.

III. Obsah žaloby stran současného předmětu řízení

11. **Prvním z těchto sporných žalobních bodů je posouzení, zda přezkoumávané správní řízení bylo řízením s velkým počtem účastníků, tedy zda v něm byl možný způsob doručování veřejnou vyhláškou.**
12. Žalobce namítal, že byl v důsledku nesprávného doručování písemností veřejnou vyhláškou zásadním způsobem zkrácen na svých právech. O tom, že probíhá řízení o povolení Předmětné stavby, se totiž dozvěděl až po vydání Rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Nesprávným postupem stavebního úřadu bylo žalobci znemožněno uplatnit námitky v prvoinstančním řízení.
13. Stejně tak žalobce sporoval skutečnost, že by v daném případě byly splněny podmínky pro doručování veřejnou vyhláškou ve smyslu § 144 správního řádu. Žalobce nesouhlasí s tím, že společnost Vodovody a kanalizace Havlíčkův Brod a.s. splňovala v předmětném správním řízení zákonné podmínky účastenství. Ve vyjádření této společnosti č. j. VAK/Jn/2023/0398 ze dne 16. 3. 2023 je totiž uvedeno, že stavební záměr by se vůbec neměl dotknout inženýrských sítí v jejím majetku. Tato společnost tedy dle názoru žalobce neměla být mezi účastníky předmětného správního řízení od počátku vůbec zařazena. Již v okamžiku, kdy stavební úřad oznamoval zahájení řízení o společném povolení Předmětné stavby, byl tedy počet účastníků řízení 30 (tedy ne více jak 30).
14. **Dalším žalobním bodem, který zůstává předmětem soudního řízení, je otázka popisu vzdálenosti Stavby od žalobcových nemovitostí.**
15. Žalobce konstatoval, že Společné povolení je v rozporu s § 13a odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a

stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů, neboť neobsahuje náležitý popis umístění stavebního záměru na pozemku, potažmo minimální vzdálenosti od hranic pozemku a sousedních staveb. Ve výrokové části Společného povolení není vůbec uvedena vzdálenost Stavby od pozemků žalobce.

16. Ve Společném povolení je uvedena „nejkratší vzdálenost haly od společné hranice s pozemkem p. č. XC – 2.00m“. I pokud by měl stavební úřad na mysli tímto vyjádřit vzdálenost Předmětné stavby od pozemku žalobce (a omylem zde označil pozemek p. č. XC v k. ú. xx, který je přitom ve skutečnosti pozemkem stavebním), neshoduje se uvedený údaj s obsahem projektové dokumentace záměru. Z její textové i výkresové části totiž vyplývá, že nejkratší vzdálenost haly od pozemku žalobce se bude pohybovat pouze mezi 1.00 – 0,60 m. Rovněž i z reálného průběhu pokračujících stavebních prací je zjevné, že hala bude umístěna mnohem blíže pozemku žalobce než ve vzdálenosti 2 m, uvedené ve Společném povolení. Jako příloha Společného povolení je označen „situační výkres s umístěním záměru“, na nějž se stavební úřad odkazuje i ve výrokové části svého rozhodnutí. Tento výkres však nebyl náležitě specifikován, nebyl zde označen jeho autor ani datum jeho vyhotovení. Vzhledem k tomu, že prokazatelně došlo k úpravám projektové dokumentace stavebního záměru, je takovéto nekonkrétní označení přílohy Společného povolení nepřipustné.
17. **Třetím (posledním) žalobním bodem, který zůstává předmětem soudního řízení, je problematika (chybějícího) povolení připojení nemovitostí k pozemní komunikaci.**
18. Žalobce uvedl, že v projektové dokumentaci stavebního záměru se uvádí, že „dopravně bude objekt napojen na stávající místní komunikaci v ulici Julia Fučíka“ (souhrnná technická zpráva). Dle průvodní zprávy dokumentace je „Příjezdová zpevněná komunikace z místní komunikace v ulici Julia Fučíka“ součástí 1. etapy záměru Stavebníka a takto byla i zahrnuta do Společného povolení. Tato nově umisťovaná příjezdová komunikace se nachází přímo na hranici s pozemkem žalobce. Nejedná se o stávající sjezd, ale o sjezd nově budovaný. Žalobce proto namítá, že podkladem Společného povolení musí být rozhodnutí silničního správního úřadu o povolení připojení nemovitosti podle § 10 odst. 4 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“). Toliko z procesní opatrnosti pak žalobce doplnil, že podle uvedeného ustanovení zákona se povolení silničního správního úřadu vyžaduje nejen ke zřízení nového připojení nemovitosti, ale též i k jeho úpravě.

IV. Vyjádření žalovaného a osob zúčastněných na řízení k žalobě

19. Žalovaný k žalobě písemné vyjádření nepodal.
20. Do řízení se do postavení tzv. osob zúčastněných na řízení přihlásily celkem 4 subjekty, jak jsou uvedeny v záhlaví tohoto rozsudku. Písemné vyjádření ve věci podala pouze osoba zúčastněná na řízení 2, tedy Stavebník. Ten v podstatě spíše opakoval či odkazoval na závěry obsažené v žalobou napadeném rozhodnutí.

V. Postup soudu po vrácení věci k dalšímu řízení, vyjádření účastníků řízení a osob zúčastněných na řízení

21. Krajský soud po vrácení věci k dalšímu řízení dal účastníkům řízení i osobám na něm zúčastněným možnost, aby se k obsahu Zrušujícího rozsudku NSS vyjádřili.

22. Žalobce tak učinil **podáním ze dne 5. 4. 2025**. Stran odůvodnění zvoleného způsobu doručování veřejnou vyhláškou je nadále přesvědčen o tom, že správní orgány postupovaly v předmětném správním řízení nesprávně, pokud mu písemnosti doručovaly veřejnou vyhláškou. Ani z oznámení o zahájení správního řízení, ani ze Společného povolení není zřejmé, jak správní orgány dospěly k závěru, že počet účastníků je v daném případě vyšší než 30. Odpověď na tuto otázku pak nelze nalézt ani v podkladovém správním spisu. Upozornil na nezbytnost zjištění konkrétních vlastníků pozemků, na nichž se nachází řadové garáže v bezprostředním sousedství povolovaného záměru. Upozornil i na skutečnost, že v průběhu času docházelo ke změnám v tomto okruhu účastníků řízení.
23. Z tohoto důvodu je dle názoru žalobce zcela nezbytné nyní vrátit věc k dořešení správním orgánům, neboť to byly a jsou v první řadě ony, kdo měl zákonnou povinnost se okruhem účastníků správního řízení důsledně (a po celou dobu správního řízení) zabývat a v odůvodnění svých rozhodnutí konkrétně uvést, na základě jakých údajů dospěly k závěru o velkém počtu účastníků. Takto ale stavební úřad, ani odvolací správní orgán, v projednávaném případě nepostupovaly, protože předmětné skutečnosti nelze vyčíst ani z podkladového správního spisu.
24. Žalobce je toho názoru, že stavební úřad konkrétní vlastníky pozemků sousedících s povolovaným záměrem ani nezjišťoval a spokojil se s pouhým počtem těchto pozemků. Skutečnost, že některé z těchto pozemků patří témuž vlastníkovi a některé zase mají vlastníků více, tak stavební úřad při volbě způsobu doručování písemností v daném řízení zřejmě vůbec nereflektoval. Odvolací správní orgán pak již bez dalšího převzal zčásti anonymizovaný okruh účastníků od prvoinstančního stavebního úřadu a dále se věcí nezabýval.
25. Žalobce zopakoval, že o tom, že probíhá řízení o povolení stavebního záměru, se dozvěděl až po vydání Společného povolení. Nesprávným postupem stavebního úřadu mu tak bylo znemožněno uplatnit námitky v prvoinstančním správním řízení. Tento zásadní procesní nedostatek nyní nelze zhojit žádným jiným způsobem, než že věc bude vrácena stavebnímu úřadu k novému projednání.
26. Pokud jde o rozpory v popisu vzdálenosti povolované stavby od pozemku žalobce, pak údaje uvedené ve Společném povolení se dle žalobce neshodují s obsahem podkladové projektové dokumentace, což vyvolává přinejmenším důvodnou pochybnost o tom, že se stavební úřad otázkou odstupových vzdáleností skutečně důsledně zabýval. Předmětný nedostatek přitom neodstranil ani žalovaný, který se na (Nejvyšším správním soudem odkazované) str. 10 svého rozhodnutí vyjádřil k otázce odstupových vzdáleností toliko v obecné rovině a nijak tedy nezohlednil konkrétní okolnosti projednávaného případu.
27. Dle názoru žalobce tak má Nejvyšším správním soudem uznaný nedostatek rozhodnutí správních orgánů bezesporu vliv na jejich zákonnost. Je totiž zjevné, že správní orgány v rozporu se základními zásadami správního řízení nezjistily v potřebném rozsahu stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu). Otázka vzdálenosti povolované stavby od pozemku žalobce přitom pro tohoto byla a je logicky již ze samotné povahy věci zcela stěžejní.
28. Ohledně existence povolení připojení nemovitosti k pozemní komunikaci žalobce uvedl, že z obsahu projektové dokumentace, Společného povolení i žalobou napadeného rozhodnutí odvolacího orgánu jednoznačně vyplývá, že vybudování „*příjezdové zpevněné*

komunikace z komunikace v ul. Julia Fučíka“ bylo součástí předloženého stavebního záměru (jeho 1.etapy).

29. Nešlo tak v žádném případě o sjezd stávající, ale nově budovaný. Podkladem společného povolení tedy nutně muselo být rozhodnutí silničního správního úřadu o povolení připojení nemovitosti podle § 10 odst. 4 zákona o pozemních komunikacích. Toto povolení silničního správního úřadu se vyžaduje nejen ke zřízení nového připojení nemovitosti, ale též i k jeho úpravě. Bez tohoto odborného podkladu neměl stavební úřad Společné povolení vůbec vydat. K prokázání dřívější neexistence sjezdu v daném místě žalobce doložil fotodokumentaci z 12.-22.2. 2022.
30. S ohledem na skutečnost, že předmětná příjezdová komunikace ke skladové hale vede přímo na hranici s pozemkem žalobce a ten je tudíž bezprostředně negativně dotčen obslužnou dopravou, bylo náležité odborné posouzení možnosti připojení nemovitosti na pozemní komunikaci z hlediska jeho práv velmi důležité.
31. Žalobce proto trval na tom, že na základě shora popsanych pochybení správních orgánů obou stupňů je třeba jak žalované, tak prvoinstanční rozhodnutí zrušit a věc žalovanému vrátit k dalšímu řízení.
32. Žalovaný ve svém **vyjádření ze dne 22. 4. 2025** nejprve uvedl jména a označení účastníků stavebního řízení k datu 30. 3. 2021 (Oznámení o zahájení společného územního a stavebního řízení), k datu 10. 5. 2021 (vydáno Společné povolení), k datu 17. 12. 2021 (vydáno rozhodnutí žalovaného, které bylo rozsudkem zdejšího soudu č. j. 30 A 19/2022-155, zrušeno), a k datu 4. 9. 2023 (vydáno žalovaným žalobou napadené rozhodnutí). Dle jeho zjištění ke každému z těchto datumů byl počet účastníků řízení vyšší než 30, tedy jednalo se po celou dobu o řízení s velkým počtem účastníků.
33. Dále konstatoval, že v situačním výkresu, který byl přílohou rozhodnutí, je zakótována vzdálenost k hranici pozemku p. č. XH v hodnotě 2 metrů. Text uvedený ve výroku rozhodnutí však uvádí vzdálenost k pozemku p. č. XC, což je však pozemek, na kterém byla Stavba umístěna. Žalovaný má za to, že tato nepřesnost neměla vliv na zákonnost rozhodnutí, neboť z projektové dokumentace obsahující zmíněný situační výkres, je zřejmé, jakým způsobem je Stavba na pozemku umístěna a v jaké vzdálenosti od hranic sousedních pozemků.
34. Řešení dopravního napojení obsluhy haly pak dle žalovaného bylo součástí projektové dokumentace v řízení, jehož byl žalobce účastníkem a tuto námitku v řízení řádně neuplatnil. Protože se jednalo o řízení s velkým počtem účastníků, stavební úřad nepochybil, pokud žalobci doručoval po celou dobu řízení veřejnou vyhláškou. Žalobci tak nebyla upřena žádná práva, zejména právo na uplatnění námitek v řízení. Vzhledem k tomu, že žalobce v rámci řízení vedeného stavebním úřadem neuplatnil žádné námítky, tj. nehájil své zájmy v rámci řízení včasným podáním námitek, nelze očekávat, že budou vypořádány beze zbytku až v rámci podané žaloby, neboť se jedná o námítky opožděné.
35. I přesto se žalovaný vyjádřil také k poslednímu žalobnímu bodu, který zůstal předmětem řízení. Z projektové dokumentace je dle něho zřejmé, že dopravní obsluha haly je řešena ze dvou směrů, jednak stávajícím sjezdem při hranici s pozemkem p. č. XH, u kterého má být vybudována obslužná komunikace o šířce 3,5 m, a dále stávajícím sjezdem při vstupu do stávajícího areálu společnosti v blízkosti pozemku p. č. XD, na který navazuje nově povolená obslužná komunikace v rámci areálu o šířce 6 metrů. Z šířkových rozměrů nově

povolovaných obslužných areálových komunikací lze dovodit, že hlavní obsluha haly bude z převážné většiny realizována obslužnou komunikací v blízkosti pozemku p. č. XD, tj. komunikací vzdálenější od pozemku žalobce.

36. Žalovaný proto navrhl zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost.
37. Žalobce v reakci na vyjádření žalovaného v **replíce ze dne 11. 6. 2025** vyjádřil nesouhlas s jeho názory.
38. Žádná z osob zúčastněných na řízení se po vrácení věci k dalšímu řízení písemně nevyjádřila.

VI. Jednání soudu

39. Ačkoliv účastníci řízení souhlasili s projednáním věci bez nařízení jednání, krajský soud považoval za nutné je realizovat. A to zejména proto, že po vrácení věci k dalšímu řízení byly do soudního spisu ať už doloženy nebo soudem obstarány listiny, které bylo nutno provést jako důkaz. To však soud může provést pouze při jednání (§ 77 odst. 1 s. ř. s.)
40. Při jednání soudu dne 29. 7. 2025 účastníci řízení nejprve odkázali na svá písemná vyjádření podaná ve věci.
41. Pověřená pracovnice žalovaného k prvnímu spornému žalobnímu bodu navrhla doplnění dokazování výpisy z katastru nemovitostí stran vlastníků některých pozemků k různým časovým datům a dále tabulkou, kterou žalovaný ohledně účastníků daného správního řízení pro přehlednost vypracoval. K druhému spornému žalobnímu bodu navrhla provedení důkazu zvětšeným výřezem výkresu Koordinační situace, který je součástí projektové dokumentace. Poukázala na to, že dle jejího názoru Nejvyšší správní soud špatně přečetl a vyhodnotil kótu 2 m. Jedná se totiž o tzv. kótu vynesenu, která není měřená od okraje (vnějšího pláště) haly. Vzdálenost 2 m se tedy týká místa nejmenší vzdálenosti haly od pozemku žalobce. Dále za tím účelem navrhla provedení důkazu geometrickým plánem vypracovaným v souvislosti s kolaudací Stavby a vlastním měřením zaneseným do mapy z katastru nemovitostí. Ke třetímu spornému bodu namítla, že tuto námitku vznesl žalobce až v žalobě a netýká se dotčení jeho hmotných práv. Proto by k ní nemělo být přihlíženo. Zdůraznila, že předmětný sjezd se na místě nachází zejména z důvodů bezpečnostních a požárních, na jeho vybudování proto byl veřejný zájem.
42. Zástupce žalobce setrval na názoru, že se nejednalo o řízení s vysokým počtem účastníků. Stran stanovení odstupové vzdálenosti Stavby od pozemku žalobce označil napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné. Pokud jde o sjezd na hranici s pozemkem žalobce, navrhl provedení důkazu dalšími fotografiemi z různých časových období, z nichž je patrné, že před zahájením Stavby v daném místě žádný sjezd nebyl.
43. Soud nejprve provedl důkaz výpisy z katastru nemovitostí, které mu k jeho výzvě předložil Katastrální úřad pro Vysočinu, katastrální pracoviště Havlíčkův Brod, které jsou založeny na čl. 131 až 148 soudního spisu. Dále provedl důkaz snímky, které žalobce učinil přílohou svého podání ze dne 5. 4. 2025 (na čl. 117 až 122).
44. Následně provedl důkaz vybranými fotografiemi dané lokality předloženými zástupcem žalobce při jednání (čl. 168 až 170) a zvětšeninou výřezu výkresu Koordinační situace (čl. 171). O dalších shora uvedených návrzích na doplnění dokazování rozhodl tak, že je neprovede (podrobněji v nalézací části rozsudku).

VII. Skutkové a právní závěry krajského soudu

45. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního s. ř. s. O věci usoudil následovně.
46. Nejprve tedy k posouzení, zda **přezkoumávané správní řízení bylo řízením s velkým počtem účastníků, tedy zda v něm byl možný způsob doručování veřejnou vyhláškou.**
47. Dle § 144 odst. 1 správního řádu nestanoví-li zvláštní zákon jinak, rozumí se řízením s velkým počtem účastníků řízení s více než 30 účastníky. Dle jeho odst. 2 účastníky v řízení s velkým počtem účastníků lze o zahájení řízení uvědomit veřejnou vyhláškou. Řízení je zahájeno uplynutím lhůty stanovené ve veřejné vyhlášce; lhůta nesmí být kratší než 15 dnů ode dne vyvěšení veřejné vyhlášky na úřední desce. Dle odst. 6 stejné normy v řízení s velkým počtem účastníků řízení lze doručovat písemnosti, včetně písemností uvedených v § 19 odst. 5, veřejnou vyhláškou. To se netýká účastníků řízení uvedených v § 27 odst. 1 správního řádu, kteří jsou správnímu orgánu známi; těmto účastníkům řízení se doručuje jednotlivě.
48. Posuzované správní řízení je společným územním a stavebním řízením dle § 94j až 94p stavebního zákona.
49. Dle § 94k stavebního zákona účastníkem společného územního a stavebního řízení je a) stavebník, b) obec, na jejímž území má být požadovaný stavební záměr uskutečněn, c) vlastník stavby, na které má být požadovaný stavební záměr uskutečněn, není-li sám stavebníkem, nebo ten, kdo má ke stavbě jiné věcné právo, není-li sám stavebníkem, d) vlastník pozemku, na kterém má být požadovaný stavební záměr uskutečněn, není-li sám stavebníkem, nebo ten, kdo má jiné věcné právo k tomuto pozemku, e) osoba, jejíž vlastnické právo nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být společným povolením přímo dotčeno.
50. Dle § 94m odst. 2 stavebního zákona oznámení o zahájení společného územního a stavebního řízení a další úkony v řízení se doručují účastníkům řízení a dotčeným orgánům jednotlivě, nejde-li o řízení s velkým počtem účastníků. V případě řízení s velkým počtem účastníků stavební úřad doručuje oznámení o zahájení řízení a další úkony v řízení účastníkům řízení podle § 94k písm. a) až d) a dotčeným orgánům jednotlivě; účastníky podle § 27 odst. 1 správního řádu jsou vždy účastníci podle § 94k písm. a), c) a d). U stavebních záměrů zasahujících do území několika obcí se v řízení s velkým počtem účastníků oznámení o zahájení řízení a další úkony v řízení doručují vždy veřejnou vyhláškou podle § 25 odst. 3 správního řádu; jednotlivě se doručuje dotčeným orgánům a účastníkům řízení podle § 94k písm. a) až d). Účastníci řízení podle § 94k písm. e) se v oznámení o zahájení řízení a v dalších úkonech v řízení doručovaných veřejnou vyhláškou identifikují označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí dotčených vlivem stavebního záměru.
51. Nejvyšší správní soud ve Zrušujícím rozsudku NSS vytkl krajskému soudu, že není zřejmé, z čeho vycházel při svém závěru, že v daném řízení byl počet jeho účastníků 32 a ke kterému datu tak učinil. Konstatoval, že s ohledem na obsah žalobní námitky je zásadní počet účastníků v době zahájení správního řízení (tedy ke dni 30. 3. 2021). A že pokud by počet účastníků v době zahájení řízení byl menší než 31, tak by stavební úřad nemohl doručovat veřejnou vyhláškou a usnesení o zahájení řízení by žalobci musel doručit jmenovitě.

52. Krajský soud proto požádal Katastrální úřad pro Vysočinu, katastrální pracoviště Havlíčkův Brod, o sdělení vlastníků Stavbou dotčených pozemků k datu 30. 3. 2021.
53. Katastrální úřad zaslal krajskému soudu stejnopisy vlastnických listů jednotlivých vlastníků k tomuto datu, z nichž vyplynula následující zjištění:
- Stavební parcela XL – vlastník Ing. J. B.
 - Stavební parcely XM, XN, XO a XP - vlastník Ing. J. Č.
 - Stavební parcela XQ – vlastník J. H.
 - Stavební parcela XR – vlastník K. P.
 - Stavební parcela XŘ – společné jmění manželů F. K. a H. K.
 - Stavební parcela XS – společné jmění manželů M. D. a M. D.
 - Stavební parcela XŠ – společné jmění manželů F. D. a M. D.
 - Stavební parcela XT – společné jmění manželů M. P. a K. P.
 - Stavební parcela XŤ – společné jmění manželů P. H. a J. H.
 - Stavební parcela XU – vlastník J. Š.
 - Stavební parcela XV – vlastník A. H.
 - Stavební parcela XW – společné jmění manželů Ing. Z. T. a Mgr. D. T.
 - Stavební parcela XX – vlastník B. K.
 - Stavební parcela XY – vlastník KAR reality, s. r. o.
 - Pozemková parcela XH – vlastník M. Š. (žalobce)
 - Pozemkové parcely XZ a XŽ – společné jmění manželů Z. Č. a L. Č.
 - Pozemkové parcely XXA a XXB – vlastník Město Ledec nad Sázavou
 - Pozemková parcela XXC – vlastník TIP-INTEX, spol. s r. o.
54. Dalšími účastníky řízení byli: Cplast s. r. o. (Stavebník), ČEZ Distribuce, a. s., CETIN, a. s., GasNet, s. r. o., GasNetSlužby, s. r. o., Vodovody a kanalizace Havlíčkův Brod, a. s. a Povodí Vltavy, s. p.
55. K oprávněnosti účastenství společnosti Vodovody a kanalizace Havlíčkův Brod a.s., kterou žalobce (jako u jediného z účastníků uvedených v bodu 54. tohoto rozsudku) rozporoval, se Nejvyšší správní soud jasně vyjádřil v bodě [39] Zrušujícího rozsudku NSS.
56. Za této situace již soud nemusel provádět důkaz výpisy z katastru nemovitostí předloženými pověřenou pracovníci žalovaného při jednání ani jí vyhotovenou srovnávací tabulkou, neboť by to bylo nadbytečné.
57. Ze shora uvedených zjištění plyne, že přezkoumávané správní řízení mělo ke dni svého zahájení (30. 3. 2021) 32 účastníků. Jednalo se tedy o řízení s velkým počtem účastníků ve smyslu § 144 odst. 1 správního řádu. Žalobce coby účastníka dle § 94k písm. e) stavebního zákona tedy bylo možno o zahájení řízení uvědomit veřejnou vyhláškou (viz body

[36] a [37] Zrušujícího rozsudku NSS). Stavební úřad tak postupoval v souladu se zákonem. Daná žalobní námitka tedy není důvodná.

58. Dále se soud zabýval **otázkou popisu vzdálenosti Stavby od žalobcových nemovitostí**.

59. Předně krajský soud zdůrazňuje, že v posuzované věci stavební úřad I. stupně formou veřejné vyhlášky ze dne 30. 3. 2021 vydal Oznámení o zahájení společného územního a stavebního řízení. Učinil tak v souladu se zákonem (viz shora). V něm uvedl, že jelikož mu jsou dobře známy poměry staveniště a žádost poskytuje dostatečný podklad pro posouzení stavebního záměru a stanovení podmínek k jeho provádění, upouští ve smyslu § 94m odst. 3 stavebního zákona od ústního jednání. Současně upozornil, že námitky účastníků řízení musí být uplatněny ve lhůtě 15 kalendářních dnů ode dne doručení tohoto oznámení, jinak se k nim nepřihlíží. Není sporu o tom, že žalobce v uvedené lhůtě, a ani do vydání rozhodnutí stavebního úřadu, žádné námitky nevznášel, aniž by mu v tom bránila nějaká objektivní překážka (její existenci žalobce netvrdí).

60. Koncentrace řízení se – v případě, že jde o správní řízení zahájené na žádost a pouze v rozsahu zjišťování skutkového stavu – přenáší i do řízení o žalobě proti rozhodnutí před správními soudy. Žalobce tudíž nemůže úspěšně uplatňovat tvrzení a důkazy, u nichž mu nic nebránilo je uplatnit již v řízení před správním orgánem prvního stupně, avšak ke své škodě tam neučinil (srovnej rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 30. 6. 2021, č. j. 30 A 16/2020-86).

61. Ohledně zbývajících dvou žalobních bodů tak musel krajský soud vždy předně posoudit, zda

a) směřují do problematiky zákonnosti napadeného rozhodnutí, tedy jeho souladu s právními předpisy, neboť s takovými námitkami byl žalovaný povinen se vypořádat bez ohledu na to, zda byly žalobcem vzneseny v průběhu správního řízení před stavebním úřadem,

b) nebo se jedná o námitky ohledně zjišťování skutkového stavu proti projednávanému stavebnímu záměru, dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavebního záměru nebo požadavkům dotčených orgánů ve smyslu § 94n odst. 3 stavebního zákona, když žádnou takovou námitku žalobce v průběhu správního řízení před stavebním úřadem nevznášel; tedy k takovým námitkám nemohlo být ze strany žalovaného a nemůže být ani ze strany krajského soudu přihlédnuto.

62. Předmětná žalobní námitka směřuje do souladu Stavby s právními předpisy, krajský soud se jí tedy musel věcně zabývat (což ostatně implicitně plyne i z části III.6 Zrušujícího rozsudku NSS). Není tedy rozhodné, že ji žalobce neuplatnil v řízení před prvoinstančním správním orgánem, ale až jako námitku odvolací.

63. Soud předně konstatuje, že přílohou Společného povolení je situační výkres ve volně upraveném měřítku. Jedná se o „zmenšeninu“ části výkresu Koordinační situace, který je součástí projektové dokumentace Stavby dle § 9 odst. 8 vyhlášky č. 503/2006 Sb.

64. Výrok Společného povolení obsahuje část „b) umístění stavby na pozemku, zejména vzdálenosti od hranic pozemku a sousedních staveb“. V ní je uvedeno – „nejkratší vzdálenost haly od společné hranice s pozemkem parc. č. XC – 2.00 m“.

65. Je nesporné, že tento údaj je chybný, neboť pozemek p. č. XC je stavebním pozemkem, na němž je postavena hala. Toto pochybení však nepovažuje krajský soud za fatální, jelikož

je s ohledem na shora uvedené zřejmé, že se ze strany stavebního úřadu jedná o zřejmý omyl, tedy chybu v psaní. Také s ohledem na situační výkres (na který výrok Společného povolení stran umístění haly odkazuje) je nepochybné, že stavební úřad mínil popsat vzdálenost haly od pozemku p. č. XH (pozemek žalobce).

66. Podstatnější jsou však vady, na které poukázal bod [55] Zrušujícího rozsudku NSS. Dle jeho mínění minimální odstupová vzdálenost haly od pozemku žalobce bude mnohem menší než 2 m. Tato vzdálenost je odstupovou vzdáleností zhruba uprostřed haly. Pozemek žalobce se však směrem na východ šikmo k hale přibližuje. Zhruba ve třech čtvrtinách šířky haly je v situačním výkresu (potažmo ve výkresu Koordinační situace) zaznamenána odstupová vzdálenost 1,6 m. Na severovýchodním rohu haly pak půjde logicky o vzdálenost ještě menší.
67. K požadavku žalovaného provedl krajský soud při jednání důkaz „zvětšeninou“ výřezu výkresu Koordinační situace (potažmo situačního výkresu tvořícího přílohu Společného povolení). Žalovanému nutno dát za pravdu v tom, že kóta 2 m nezachycuje odstupovou vzdálenost haly od pozemku žalobce zhruba uprostřed haly. Jde totiž o tzv. vynesenu kótu. Na rozdíl od žalovaného je však soud toho názoru, že ani z tohoto zvětšeného výřezu není možno dojít k jednoznačnému závěru, že roh haly (tedy její nejbližší místo od pozemku žalobce) je skutečně vzdálen od hranice pozemku žalobce 2 m. Navíc soud považuje pravdivost obsahu situačního výkresu (tedy zda skutečně a pravdivě zachycuje realitu) za značně zpochybněnou (srovnej body 77. až 83. tohoto rozsudku).
68. Společné povolení vycházelo bez dalšího z údaje, že vzdálenost haly od pozemku žalobce jsou 2 m. Zřejmě i z toho důvodu se ve svém odůvodnění dodržením odstupových vzdáleností stanovených stavebně právními předpisy vůbec nezabývalo.
69. K odvolací námitce žalobce se pak žalovaný k dané problematice vyjádřil na str. 10 svého rozhodnutí pouze tak, že konstatoval první větu § 25 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů, a dodal, že výše uvedené požadavky byly kladně posouzeny příslušnými dotčenými orgány. Ohledně možnosti údržby Stavby pak uvedl toliko, že jelikož není umístěna přímo na hranici pozemku, je tento požadavek splněn.
70. Dle názoru krajského soudu je toto vypořádání se žalovaného s danou problematikou nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Žalovaný toliko bez dalšího odkazuje na kladná posouzení dotčených orgánů, aniž by ovšem jakkoliv specifikoval, o jaká posouzení dotčených orgánů se má jednat a v kterých jejich pasážích se dotčené orgány jednotlivými požadavky na vzájemné odstupy staveb, jak je vyjmenovává § 25 vyhlášky č. 501/2006 Sb., zaobírají. V souvislosti s tím však žalovaný rovněž opomíjí, že jsou to právě stavební úřady, kdo se v konečné fázi (byť třeba i s využitím jednotlivých stanovisek dotčených orgánů) vyhodnocením splnění jednotlivých požadavků na vzájemné odstupy staveb mají povinnost zabývat.
71. Ač se tedy žalovaný k dané problematice vyjádřil v podstatě nepřezkoumatelně, je zřejmé, že prvotní problém tkví v tom, že není vůbec postaveno najisto, zda skutkový stav, ze kterého jeho stručné úvahy ohledně problematiky odstupových vzdáleností vycházely, je v souladu s realitou.
72. Tyto pochybnosti nemohly rozhodně odstranit důkazy, jejichž provedení navrhovala pověřená pracovnice žalovaného při jednání. Tedy geometrický plán vypracovaný při

kolaudaci Stavby (neobsahuje totiž jakoukoli kotaci), ani žalovaným provedené měření odstupové vzdálenosti zanesené do katastrální mapy (nejednalo se o odborné zaměření odstupové vzdálenosti; nebylo zřejmé, jakým způsobem je žalovaný provedl).

73. Krajský soud tedy přisvědčil důvodnosti dané žalobní námitky. Již jen pro tyto vady řízení musel napadené rozhodnutí zrušit s odkazem na § 76 odst. 1 písm. a) a písm. b) s. ř. s. a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.
74. V něm bude nejprve nutno řádně a bez pochybností zjistit skutkový stav věci ve smyslu § 3 správního řádu. Tedy odborně zaměřit odstupovou vzdálenost mezi rohem haly a pozemkem žalobce (v místě nejmenší odstupové vzdálenosti haly od daného pozemku). Následně pak na základě zjištěného údaje vyhodnotit, zda Stavba vyhovuje požadavkům na vzájemné odstupy staveb, které vymezuje § 25 vyhlášky č. 501/2006 Sb. Tyto závěry pak přezkoumatelným způsobem odůvodnit.
75. Zbýlá žalobní námitka se týkala **existence povolení připojení nemovitosti k pozemní komunikaci**.
76. Také tato žalobní námitka směřuje do souladu Stavby s právními předpisy, krajský soud se jí tedy musel věcně zabývat (což ostatně implicitně plyne i z části III.7 Zrušujícího rozsudku NSS). Není tedy rozhodné, že ji žalobce uplatnil až v žalobě proti napadenému rozhodnutí žalovaného. Nesprávné je rovněž přesvědčení žalovaného, že se daná problematika nedotýká hmotných práv žalobce. I Nejvyšší správní soud ve Zrušujícím rozsudku NSS tuto námitku shledal za podstatnou z pohledu žalobcových práv, protože příjezdová komunikace k hale vede přímo na hranici s pozemkem žalobce (což dokládá i fotografie na čl. 168 soudního spisu, kterou soud provedl jako důkaz při jednání). Ten je tak obslužnou dopravou nepochybně negativně dotčen.
77. Z výkresu Koordinační situace (potažmo tedy z přílohy Společného povolení) lze naznat, že příjezdová komunikace ke skladové hale ze stávající místní komunikace (ulice Julia Fučíka) mezi pozemkem žalobce p. č. XH (vedoucí přímo na hranici s tímto pozemkem) a garáží na st. p. č. XX je označena jako „stávající sjezd“. Tento fakt ale obsah projektové dokumentace a důkazy provedené soudem při jednání jednoznačně a spolehlivě nepotvrzuje.
78. V projektové dokumentaci ze dne 18. 6. 2019, konkrétně v její části A. Průvodní zpráva, lze dohledat pouze zmínku o zpevněných plochách – napojení na stávající místní komunikaci v ulici Julia Fučíka.
79. Z dokumentace pro vydání společného povolení doručené stavebnímu úřadu 24. 2. 2021, konkrétně z její části A. Průvodní zpráva, ale plyne, že v 1. etapě součástí Stavby bude také příjezdová zpevněná komunikace z místní komunikace v ulici Julia Fučíka. Nehovoří se tedy o existenci již stávajícího sjezdu, ale o vybudování nové příjezdové komunikace. V tom jsou tedy tyto části projektové dokumentace v rozporu.
80. Nejasnosti stran uvedené příjezdové komunikace lze vysledovat i z jiných podkladů obsažených v projektové dokumentaci – např. v souhlasu manželů Č. z 31. 3. 2020 se píše o kladovací hale – novém sjezdu, v závazném stanovisku Městského úřadu Světlá nad Sázavou, odboru životního prostředí, ze dne 14. 11. 2019 o zpevněných plochách a příjezdu, ve stanovisku Krajské hygienické stanice z 23. 7. 2019 a závazném stanovisku Městského úřadu Světlá nad Sázavou, coby orgánu územního plánování, ze dne 12. 8. 2019 se používá pojem dopravní napojení.

81. Z fotodokumentace, která je přílohou akustické studie není zřejmé, že by mezi pozemkem (plotem) žalobce a řadovými garážemi nějaký sjezd nebo zpevněná plocha existovaly. To není patrné ani z výkresu inženýrskogeologického průzkumu.
82. Existence nějaké komunikace či dopravního napojení či sjezdu pak neplyne ani z důkazů provedených soudem při jednání, konkrétně z fotodokumentace dané plochy opatřené žalobcem 28. 8. 2015 (tedy před zahájením stavebního řízení), v období 12. až 22. 2022 a dne 8. 10. 2022 (tedy po vydání Společného povolení a před vydáním napadeného rozhodnutí). Na některých z těchto fotografií, včetně té z 8. 10. 2022 (na níž je již patrná nosná konstrukce Stavby) je navíc zřetelně vidět drátěné oplocení v místě inkriminovaného sjezdu, které jakémukoliv vjezdu motorového i jiného vozidla přímo zabráňuje.
83. Ze shora uvedených důkazů se tak soudu jeví opravdu vysoce pravděpodobným, že výkres Koordinační situace (potažmo situační výkres coby příloha Společného povolení) je v rozporu s realitou, neboť u příjezdové komunikace ke skladové hale ze stávající místní komunikace (ulice Julia Fučíka) mezi pozemkem žalobce p. č. XH a garáží na st. p. č. XX se nejednalo o stávající sjezd, ale fakticky bylo vybudováno nové dopravní připojení.
84. Lze přitom přisvědčit žalobci, že povolení nového připojení i povolení úpravy připojení stávajícího by s největší pravděpodobností vyžadovalo souhlas silničního správního úřadu dle § 10 odst. 4 zákona o pozemních komunikacích. Takové rozhodnutí silničního správního úřadu správní spis neobsahuje. Dlužno ještě dodat, že v souvislosti s tím není nikterak relevantní, že hlavní obsluha skladovací haly bude zajišťována z ulice Koželská a nikoliv předmětným příjezdem z ulice Julia Fučíka, ani to, že daný sjezd vznikl především z bezpečnostních a požárních důvodů, tedy ve veřejném zájmu, jak namítal žalovaný.
85. Ani Společné povolení, ani napadené rozhodnutí se pak dané problematice nijak nevěnují. Úvahy stavebních úřadů obou stupňů ohledně dané otázky tak absentují, a nelze je z toho důvodu podrobit přezkumu.
86. Také v této části je tedy napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, přesto se však ze shora uvedených důvodů jeví vysoce pravděpodobným, že skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu s obsahem správního spisu a s realitou.
87. Krajský soud tedy přisvědčil důvodnosti také této žalobní námitky. Rozšířily se tak důvody, pro které napadené rozhodnutí zrušil dle § 76 odst. 1 písm. a) a písm. b) s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
88. V něm bude nutno zjistit také ohledně existence příjezdové komunikace ke skladové hale ze stávající místní komunikace (ulice Julia Fučíka) mezi pozemkem žalobce p. č. XH a garáží na st. p. č. XX před povolením Stavby řádně a bez pochybností skutkový stav ve smyslu § 3 správního řádu. A v návaznosti na toto zjištění postupovat tak, aby stran (povolení) připojení Stavby k pozemním komunikacím byla dodržena příslušná ustanovení stavebního zákona a zákona o pozemních komunikacích. A také tyto skutkové a právní závěry přezkoumatelným způsobem odůvodnit při dodržení podmínek stanovených v § 68 odst. 3 správního řádu.
89. Přestože shora popsány vadami trpělo nejen napadené rozhodnutí, ale i Společné povolení, nevyužil soud možnosti zrušit současně i prvoinstanční správní rozhodnutí, jak navrhoval žalobce, protože chce dát žalovanému na zvážení, zda shora vytknuté vady bude možné a účelné odstranit v rámci odvolacího řízení, či zda by považoval za vhodnější

postupovat dle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu, tedy vrátit věc k dalšímu řízení stavebnímu úřadu I. stupně.

90. Pro úplnost soud dodává, že dle § 78 odst. 5 s. ř. s. jsou správní orgány právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo v rozsudku vyslovujícím nicotnost, vázány.

VIII. Náklady řízení

91. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalobce, má proto právo na náhradu nákladů řízení, a to jak nákladů vynaložených v řízení před krajským soudem, tak nákladů vynaložených důvodně v řízení o kasační stížnosti vedeném před Nejvyšším správním soudem (viz § 110 odst. 3 s. ř. s.).
92. Substituční zástupce žalobce se při jednání soudu zavázal, že zástupce žalobce vyčíslí náklady řízení písemně do 3 pracovních dnů od jednání. Protože se tak nestalo, soud zástupce žalobce vyzval dne 4. 8. 2025 k vyčíslení nákladů řízení obratem. Na tuto výzvu zástupce žalobce nereagoval. Soudu tak nezbylo než dohledat náklady řízení na straně žalující z obsahu soudního spisu.
93. Žalobce nesporně uhradil soudní poplatky za žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve výši 3 000 Kč a soudní poplatky za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč, celkem tedy zaplatil soudní poplatky ve výši **8 000 Kč**.
94. Dále má právo na náhradu nákladů právního zastoupení dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (dále jen „AT“), za úkony realizované do 31. 12. 2024 v jeho znění účinném do tohoto data (sazba za jeden úkon právní služby 3 100 Kč), za úkony realizované od 1. 1. 2025 v jeho znění účinném od tohoto data (sazba za jeden úkon právní služby 4 620 Kč).
95. V původním řízení před krajským soudem soud přiznal žalobci odměnu jeho zástupce za tyto úkony právní služby:
- příprava a převzetí právního zastoupení [§ 11 odst. 1 písm. a) AT];
 - žaloba ze dne 3. 11. 2023 [§ 11 odst. 1 písm. d) AT].

V tomto řízení krajský soud nepřiznal žalobci odměnu jeho zástupce za úkon:

- replika k vyjádření odpůrce ze dne 28. 12. 2023 – obsah tohoto podání byl velmi stručný a nikterak nerozšířil argumentaci obsaženou v žalobě; pro meritum věci byl irelevantní.

Výše odměny: 6 200 Kč

96. V řízení před Nejvyšším správním soudem sp. zn. 8 As 40/2024 soud přiznal žalobci odměnu jeho zástupce za tyto úkony právní služby:
- kasační stížnost ze dne 29. 1. 2024 [§ 11 odst. 1 písm. d) AT].

Výše odměny: 3 100 Kč

97. V dalším řízení před krajským soudem po vrácení věci soud přiznal žalobci odměnu jeho zástupce za tyto úkony právní služby:
- vyjádření ze dne 5. 4. 2025 [§ 11 odst. 1 písm. d) AT];

-účast na jednání soudu dne 29. 7. 2025 [§ 11 odst. 1 písm. g) AT].

V tomto řízení krajský soud nepřiznal žalobci odměnu jeho zástupce za úkon:

- replika k vyjádření žalovaného ze dne 11. 6. 2025 – obsah tohoto podání byl velmi stručný a nikterak nerozšířil argumentaci obsaženou v předchozím žalobcově vyjádření; pro meritum věci byl irelevantní.

Výše odměny: 9 240 Kč

98. S ohledem na shora uvedené má žalobce právo dále na náhradu 3 režijních paušálů po 300 Kč a 2 režijních paušálů po 450 Kč (**tedy 1 800 Kč**) - § 13 odst. 3 a 4 AT.
99. Zástupce žalobce je registrován jako plátce DPH. Náklady soudního řízení proto dále představuje 21 % DPH z odměny a náhrad ve výši **4 271,40 Kč**.
100. Celkem tedy činí důvodně vynaložené náklady řízení před krajským soudem a před Nejvyšším správním soudem na straně žalobce **32 611,40 Kč**.
101. Na základě shora uvedeného krajský soud závázal výrokem II. žalovaného povinností žalobci shora prokázané a specifikované náklady řízení uhradit k rukám jeho zástupce, který je advokátem (§ 149 odst. 1 občanského soudního řádu za použití § 64 s. ř. s.).
102. Ve výroku III. se soud věnoval otázce nákladů řízení města Ledec nad Sázavou. Jak soud již zdůvodnil shora, po vrácení věci k dalšímu řízení krajskému soudu již městu Ledec nad Sázavou s ohledem na znění § 69 s. ř. s. postavení účastníka řízení nenáleželo. Bylo však účastníkem předchozího řízení před krajským soudem a řízení před Nejvyšším správním soudem (v postavení odpůrce proti návrhu na zrušení části opatření obecné povahy). Povinností soudu tedy bylo nyní rozhodnout i o náhradě nákladů řízení města Ledec nad Sázavou, a to včetně řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 s. ř. s.). Přestože bylo v řízení o uvedeném návrhu úspěšné, z obsahu soudního spisu ani z obsahu Zrušujícího rozsudku NSS nevyplývalo, že by město Ledec nad Sázavou nějaké náklady v souvislosti s řízením před krajským soudem i řízením před Nejvyšším správním soudem nad rámec své běžné úřední činnosti vynaložilo (neplatilo soudní poplatky, nemělo zástupce). Náhrady nákladů řízení se ani nedomáhalo. Proto krajský soud rozhodl, jak je uvedeno ve výroku III.
103. Pokud jde o výrok IV. týkající se problematiky nákladů řízení osob zúčastněných na řízení, pak pro jejich přiznání krajský soud neshledal důvody ve smyslu § 60 odst. 5 s. ř. s., osoby zúčastněné na řízení se ostatně náhrady nákladů řízení ani nedomáhaly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 29. července 2025

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: E. S.